

משה -

שלחתי לך אתמול דברי וילנסקי. תבחין שיש בהם
סתירה קלה, אולם גם בלאו הכי איני מאמין שהועד הערבי והמופתי
בראשו נתן הסכמתו לפיפטי-פיפטי. הרי זוהי כמעט - מבחינה
ערבית - קבלת הציונות בשלמותה.

אולם אין להסתלק מבירור ומו"מ.

וילנסקי התחייב לברר אם אמנם המופתי מסכים למו"מ
על יסוד פיפטי-פיפטי.

אנחנו כמובן לא יכולים לקבל פיטי-פיפטי, אבל אין
להסתלק מפני כך ממו"מ - אם רק יש יסוד לדברי ו. בכלל. קודם
כל יש השאלה החשובה של הזמן. אם הם מסכימים לחצי - עליהם
לקבוע גם החקופה שבה נוכל להגיע לחצי. ואז עלינו להפוך את
הסדר ולהגיד שאנו מוכנים להסכים שבמשך תקופה זו לא תעלה
העליה על סכום זה וכזה. ובתום התקופה נשוב לדון אתם.

כל זה מיוסד על הנחה שהם מסכימים להיוחנו חצי -
מה שנראה לי כמעט בלתי אפשרי ברגע זה -, ואם הנחה זו נכונה
הרי יש יסוד למו"מ יותר מרחיק לכת. מנהיגים ערבים הנכונים
לתת ליהודים עליה של חמש מאות אלף איש בתקופה מסוימת - וזהו
פירוק פיפטי-פיפטי - לא יבצר מהם ללכת עוד צעד הלאה אם
באמת נציע להם עזרה חסרית ופוליטית. לדבר מה גדול גם בשבילם
(כגון קשר בין עירק, עבר הירדן וא"י, ואולי גם תמיכה לסוריה),

וכדאי להכנס עם אנשים אלה - אם רק הם קיימים גם מחוץ לדמיונו
של אמין סעוד ווילנסקי - במו"מ רציני מאוד.

והצעתי היא: לאחר שוילנסקי יודע שלגוסיין יש
סמכות יבואו דוב ודוד לקהירו להתחיל בבירורים (מוקדמים למו"מ)
אל יודיעו למפרע שאין לדון על חצי חצי, אלא יברר רצינות
ההצעות והמציעים, יסבירו להם רעיון " יכולת הקליטה", ידברו
על שיתוף פעולה בארץ ובסביבותיה, יבררו שאלות המסטר והקואופרציה
בחקופת המעבר, וכשיגיעו סוף סוף לשאלה החותכת של פיפטי-פיפטי
יודיעו שעליהם לקבל הוראות ונתייעץ אז מה לעשות.

עד אז - אל יעשו אחד משני הדברים: (1) אל יודיעו
שהם מסכימים לפיפטי-פיפטי, (2) אל יודיעו שאין לדבר על פיפטי-
פיפטי. לא יתחייבו לחיוב ולא לשלילה, אלא יכנסו בבירור
רציני ומעשי על כל שאלות-הלואי.

ווילנסקי אחר לבוא כי לדבריו סעה בשיחה הסלפונית.
הוא הבין מדברין שאני בא לקהירו, ופמנס הייתי יכל אחמול
להיות בקהירו ולהספיק היום לאניה.

שלום,

ד.ב.ג.